

Coronaliū at
teriarū usus.

Cordis nervu
linus.

Dextre cor
dis uentriculi
usus.

Vena caue o
rificij in cor
pertinentis
usus.

Arterialis
uena usus, et
ipsius constru
ctionis ratio.

nas, arterias, & eius generis organa, sui ipsius corporis substantię nutritioni prouidere, & eam actionem cuius potissimum nomine cōdita sunt, obire. Parum quoque animaduertunt, publicis illis attrahendi, retinendi, propellendiq; facultatibus fibras subseruire, priuatarū autē eorundē functionum (quas in ossibus, membranīs, cute, & eius generis partibus fibrīs carētibz expen dere licet) insitam duntaxat uim citra fibrarum subsidiū, autorem esse. Quinetiā huc accedunt cordis substantiā implicantes arteriæ, quas per cordis substantiam uenarū propaginibus concomitatas deferri retulimus. Hæc enim, etiam si cor instar communis officinæ caloris innati fons sit, eumq; imprimis contineat, cordis substantiæ offeruntur, eius insitum calorem temperant. Porro quum hæc adamussim inquires, Galeni placito in septimo de Administrandis confectionibus libro neutiquam acquiescendū uenit, quo coronales uenas ex cordis dextro sinu pronasce docuit, illæ etenim extra sinum à caua enascuntur, supra trium uenæ cauæ orificij membranularum principium, ad eū ut coronales uenas adiens sanguis à caua assumatur, prius quam hæc in cordis sinum sanguinem depromat. Cæterumⁿ nervulus cordis basi oblatus, tri stantium duntaxat sensus gratia, non autem motus cordi largitur. Cordis cartilagineam, aut si uoles dicere ossiam substantiā, uenæ arterialis & magnæ arteriæ^o origini additam, aut ex qua potius illa uasa originem ducunt, ad cordis fulcimentum facere, dissectionis professores arbi trantur: & quamuis etiam ea ipsa substantia, nullum prorsus cui insister firmamentum habeat, nisi forsitan quatuor cordis uasa cordis inuolucrum penetrantia, uerū illa non magis huic cartilagineæ substantiæ, quā reliquæ cordis basi (si quid modò ad stabilitatē conducerent) firmamento essent. Porro cordis uentriculorū officium eiusmodi ferē est. dexter eo quod san guinem præcipuē cōtinet, sanguinisq; elaborationi potissimum dedicatur, sanguineus Latinis iuxta ac Græcis nuncupatur. is namq; pulmonis duntaxat gratia, à summo rerum Opifice in signi iustitia cordi insculptus est. Pulmo enim qui instar promptuarij cordi circumponitur, ut id ab illo aërem perpetuò alligere queat, rarus, fungosus, leuis, ac ad thoracis motus sequacissi mus fieri debuit. neque eiusmodi profectò suis functionibus idoneo nutrimento ali potuit, nisi priuatim illi sanguis ex eo quem caua cōtinet leuis, aërius, spumofus, expurgatus, nihilq; minus quā feculentus, ab alio organo præpararetur, atque ita ipsi pulmoni ad opportunam nutri tionem deduceretur. At nullum organū cor de ipso calidissimo, & pulmoni proximo uiscere, ad id munus erat aptius: neq; etiam aliud omnino iustus pulmoni hac in re famulari poterat: quandoquidem nimis quā ingratum cor habendum foret, si pulmoni tam amicē aërem, quo nihilico concidere emorijq; uelit, perpetuò indigeret, ipsius nomine attrahenti, ac obsequentiissi mi famuli ritu præparatū, & illius potissimum gratia fabricato, nullas uices referendas putaret, ac non modis omnibus cor, ut gratiam reponeret, pulmoni opportunum alimentum (quum id citra incommodum possit) conficere, præparare que studeret. Pulmonis igitur occasio ne dexter cordis uentriculus creatus est, quod etiā liquidissimo animalia confirmant pulmone carentia, ac ob id dextro cordis uentriculo destituta. Hic namq; uentriculus in animalibus quæ illo donantur, à caua uena quoties cor dilatatur, ac distenditur magnā sanguinis uim attrahit, quem adiuuantibus ad hoc uentriculi foueis excoquit, ac suo calore attenuans, leuioremq; & qui aptius impetu postmodū per arterias ferri possit, reddens, maxima portione per uentricu lorum cordis septi poros in sinistram uentriculam defudare sinit: reliquam autem eius sangui nis partem dum cor contrahitur arctaturq; per uenam arterialem in pulmonem deriuat, ac pro inde cor in dextrum uentriculū sanguinem ex caua uena quoties dilatatur, pulmoni & sinistro cordis uentriculo attrahit: atque is quem in præsentia nouimus, uenæ cauæ in cordis uentricu lum orificij est usus. Vena autem arterialis sanguine in pulmonem deferendo potissimum au xiliatur. Cur uerò hæc inter reliquas corporis uenas arteriæⁿ tunicas adipiscatur, in pulmonis sermone obiter expressimus, quum eam crassam ualidamq; factam esse diceremus, tum pro pter continuos pulmonis & cordis motus, tum etiam ne pulmo tenuis illius quem cōtinet san guinis plus quā ad nutritionē sufficere possit (etiam si quā plurimo indigeat) sibi alliceret: dein ut pulmo, continuo ipsius motu & calore sanguinē in arteriali uena deductum sibi magis excoqueret, spumoforemq; redderet. qualis is iam profectò est, qui per arteriā uenalem ex sini stro cordis sinu pulmoni offertur, quum is iam in utroque cordis sinu elaboratus fuerit. Acce dit huc, arterialem uenam organum soli nutritioni opportunissimē subseruiens, quodq; secun dum pulmonis compressionem & dilatationē quiescere, atque quā minimum moueri oport uit, magna Naturæ prouidentia alijs corporis uenis impēsius rigidum, crassumq; & cōpressu dilatarūq; difficiliter factū esse. Hac siquidē ratione uenæ arterialis propagines, arteriæ uenalis & asperæ distentionē & dilatationē haud impediūt: quum interim si illæ propagines sequaces essent, atque leui occasione distenderentur, magnam pulmonis amplitudinem illo dilatato im plerent,

fig. B. 7
fig. F.

fig. D.
fig. E.
fig. C.
fig. A.

fig. G.
fig. H.
fig. I.
fig. J.

fig. K.
fig. L.
fig. M.
fig. N.

fig. O.
fig. P.
fig. Q.
fig. R.

fig. S.
fig. T.
fig. U.
fig. V.

fig. W.
fig. X.
fig. Y.
fig. Z.

fig. AA.
fig. BB.
fig. CC.
fig. DD.

fig. EE.
fig. FF.
fig. GG.
fig. HH.

fig. II.
fig. JJ.
fig. KK.
fig. LL.

fig. MM.
fig. NN.
fig. OO.
fig. PP.

fig. QQ.
fig. RR.
fig. SS.
fig. TT.

fig. UU.
fig. VV.
fig. WW.
fig. XX.

fig. YY.
fig. ZZ.
fig. AAA.
fig. BBB.

fig. CCC.
fig. DDD.
fig. EEE.
fig. FFF.

fig. GGG.
fig. HHH.
fig. III.
fig. JJJ.

fig. KKK.
fig. LLL.
fig. MMM.
fig. NNN.

fig. OOO.
fig. PPP.
fig. QQQ.
fig. RRR.

fig. SSS.
fig. TTT.
fig. UUU.
fig. VVV.

fig. WWW.
fig. XXX.
fig. YYY.
fig. ZZZ.

fig. AAA.
fig. BBB.
fig. CCC.
fig. DDD.

fig. EEE.
fig. FFF.
fig. GGG.
fig. HHH.

fig. III.
fig. JJJ.
fig. KKK.
fig. LLL.

plerent, & rursus compresso pulmone subsiderent, magnamq; uim in aspe nibus ex pulmonis cōpressu fieri prohiberēt. Et sanē hinc dum de uasforūⁿ dextræ cordis auriculæ usum petere poterimus. Quum enim cor ualido i guinem in dextrum ipsius sinum ex caua allicit, & quodāmodo rapiens eū ipsa uena caua ut ex illa in alias corporis partes sanguis non ita, ac ille pul nutritionis refudaret, non adeò crasso ualidoq; ac arteriæ constaret corpore, etò uena in ualida illa cordis attractione, ne rumpetur, nisi sagax Natura riculam creasset, quæ ad cordis motus sequax, & sanguine plena, quum cor eum quem continet, in dextrum uentriculum diffundere posset, ipsaq; que triculum attractionis impetum solutura conuolueretur, cordiq; instar pro huic usui auriculæ correspondet cuticularis constructio, quæ leuis & inui dis contumax, & ad cordis motus sequax est. caua autem uisitur, ut contine & fibris cōstituitur, ut attractioni, retentioni & expulsionī subseruiat. Ne fibras illas amplectitur, destituta est. Verū quod cordis substantiæ ipsiū tia adeò conuenit, uidetur ostēdere, & innata sibi facultate ad sanguinis leu dis uentriculo præparationem conducere. Neque mehercule oscitanter, si turæ operum indagator fuerit, auricularum usus uenit expendendus. nam i usus nequaquam præcipui uidentur, quod uel ex illarum motu corde penⁿ in uiuis sectionibusⁿ transuersim dissectio queas animaduertere, quoties in di motu iam cessante, neq; dilatatis cordis uentriculis, auriculas tamen adh diq; ac contrahi obseruas. Cæterum ne irrita cordis dum dilatatur in dextru ex caua uena fiat attractio, eodem scilicet rursus dum cor comprimeretur peⁿ riptu, propulso, tres membranulas caue orificio Natura præposuit, q nem dilatato corde in sinum ex caua influere sinunt. at compresso corde, neⁿ fluat, prohibent. Quum enim dexter cordis sinus distenditur, quod fit quoⁿ tus in latitudinem insigniter proficit, tunc membranæ illæ laxiores factæ, aⁿ latera cōcidunt, ac sanguini recluso caue uenæ orificio aditum præbent. Aⁿ constricto, seu, ut in constrictione fit, longiore facto, & interim arctato, merⁿ ipsaq; membranæ propter cordis mucronem ab ipsius basi magis abscedeⁿ quum uentriculi mucro in eum modum angustior efficitur, membranularūⁿ eroni uentriculi potissimum adnate, inuicem colliguntur, ac proinde etiamⁿ næ caue orificij, suis extremis in uicem accedentes, orificium id ocludunt, guis rursus in cauam profluit, obstaculo sunt. Verū & ad hanc actionemⁿ triculi lateribus compressus auxiliatur. is namq; quum uenæ caue orificiumⁿ rem membranularum sedem impetu ruit, eas uersus orificij centrum compⁿ gis inuicem conuicant, autor est, sibiq; ipsi ne hac illi aditus detur, obstat, uⁿ orificium accedens, quod quidem in cordis cōtractionibus patens sanguinⁿ nem transmittit. at quo minus idem rursus dilatato corde in dextrum sinuⁿ membranæ arterialis uenæ orificio præfectæ cauent. Illæ etenim quia prinⁿ arterialis origine ducunt, ac sursum tenstæ, in uenæ cauitatem cessant, atq; adⁿ dunt, sanguinē in cordis contractionibus promptē in uenā fluere sinunt. atⁿ cordis dilatationē ad uentriculū uacui fuga retractus, aut etiā in pulmonisⁿ uenæ arterialis caudicē protrusus ad cor impetu uergit, per uenæ latera descēⁿ corpus & posteriōrē membranularū sedem cōcidit, spacium quod inter corⁿ branas est, implens. Vnde etiā necessariò membranæ deorsum protrudensⁿ uenæ arterialis centrum inuicem cōnuent, orificiumq; claudant, occasio eⁿ uehemētius cor sua dilatatione sanguinē retrahit, ipseq; pulmo inter expiranⁿ tanto exactius membranæ uenæ orificiū obturantes, sanguinē in cor refluereⁿ nō ita accuratē id præstāt, ut nihil prorsus sanguinis in primo retractionis imⁿ defluat. Nam obstaculum, ne quid penitus regurgitaret, effingere, fuit impoⁿ quum arterialis uenæ membranulæ nullum nisi à sanguine refluente impetuⁿ autem uenæ caue orificio præficiuntur etiā secundum cordis motusⁿ b fibraⁿ dextri cordis uentriculū mucrone cōnascuntur interuētū, tensionē experiatūⁿ has illis longē ualidiores à Natura pro creatas esse, atque huic caue orificio aⁿ uehementem cordis attractionē præfici, siue hanc fabrorum follum aërem aⁿ cor molietur, id enim cordi magis quā cuius aliq; inest: siue lucernarū flamⁿ tis ritu, quippe hac uirtute cor quū innati caloris fomes existat, haud destituiⁿ